

Sant Josep, en paraules de sant Josepmaria

Com a preparació de la festa del 19 de març, i dins del marc de l'Any de Sant Josep convocat pel Papa Francesc, publiquem un àudio que recull diferents intervencions de sant Josepmaria en trobades amb persones d'Amèrica i Espanya. També publiquem la transcripció de les seves paraules.

10/03/2021

Transcripció de l'àudio de sant Josepmaria sobre sant Josep

Sant Josep pot molt amb santa Maria. En va ser l'espòs, n'és l'espòs. És la persona que més ha tractat la Mare de Déu i que més l'ha estimat, fora del seu Fill, Déu Nostre Senyor. I és sant Josep qui més ha tractat Déu. Per tant, si vols anar fins a la Mare de Déu, ves-hi per sant Josep, que t'hi portarà de la mà. (*Trobada a Espanya, novembre del 1972*)

Sant Josep, fill meu, és la criatura humana més excel·lent després de Santa Maria. Tant és que el Senyor llancés totes les floretes al Baptista: no hi ha contradicció. Estima molt sant Josep; nosaltres l'estimem molt a l'Opus Dei, perquè el Senyor el va triar des de l'eternitat perquè li fes de pare. Va buscar un home jove,

fort, bell en l'ànima i en el cos,
excel·lent en totes les seves qualitats
morals, treballador; que no se sentia
envilit sent de sang reial i dedicant
les seves mans a la labor diària; que
va ensenyar tantes coses a Jesús i el
va protegir mentre va ser nen. En el
breviari i en les lliçons, en les
lectures, que l'Església recomana
abans i després de la celebració de la
Missa, hi ha unes oracions en què es
parla de l'amor de sant Josep per al
Nen, de com l'abraçaria, de com el
besaria... Com tu amb els teus fills.
Ets pare de família?

- Sí, gràcies a Déu.

- Que Déu et beneeixi, fill meu. Doncs
fixa't en la tendresa de la teva dona i
la teva. Pensa en sant Josep: com vols
que no l'estimem nosaltres, que
desitgem tenir vida interior? La vida
interior és el tracte amb Maria i amb
Jesús; el tracte amb Déu i amb la
Mare de Déu. Qui ha tractat més Déu

i la Mare de Déu que Josep, el Sant Patriarca? Ningú! Per això l'estimem tant i acudim a ell. I després, perquè la seva intercessió és molt poderosa...
(Trobada a l'escola Tabancura, Xile, 2 de juliol de 1974)

Evidentment el Senyor, quan va escollir la seva Mare des de l'eternitat, ja va pensar en aquell home que havia de fer de pare. I si a Ella la va omplir —perquè va poder i és decorós que ho fes— de totes les gràcies i de tots els privilegis..., immediatament després que amb la seva Mare, ho va fer amb el seu pare. I el Senyor ens ha donat el cap per discórrer i ha dit: “Aquests teologassos —per exemple, aquest: que has parlat com un teòleg— diran després, pensant pel seu compte, el que jo no tinc necessitat de fer que posin a l'Evangelí”. I, de passada,

sant Josep, fins i tot sent un
personatge tan excel·lent —que,
segons el meu parer, ve després de la
Santíssima Mare de Déu—,
desapareix en l'Evangelí: el veiem un
momentet i desapareix, perquè
nosaltres siguem humils, encara que
estiguem envoltats de tantes
condicions bones com tindràs tu i
altres que m'escolten aquí. (*Trobada
a l'Auditori de La Alameda, Xile, 4 de
juliol de 1974*)

Havia de tenir una autoritat
extraordinària. Després, la
pobresa...; eren pobres, però eren
relativament pobres. Em permeteu
que us digui que ser propietari d'un
ruc en aquella època havia de ser
una manifestació de certa folgança?
O sigui que sant Josep treballava per
tenir una casa bé... Era com disposar
d'una utilitària —no sé com en dieu

aquí—, un cotxe barat. Exacte. Un ase va ser el tron de Jesús a Jerusalem, però... ens sembla molt modest.

Tornem a sant Josep, fill meu. Gràcies per les floretes que has llançat al Sant Patriarca sant Josep. Tens raó. No s'entén per què passa així de fosc, però l'Església n'ha començat —des del segle xvi especialment— una gran devoció. Jo la hi tinc, i molta, i la propago tot el que puc. Vull dir per tot arreu que, després d'estimar Jesucrist i Santa Maria, hauríem d'estimar molt sant Josep, també per la seva humilitat; perquè amaga la seva gran autoritat. Jesús, subjecte a ell; i Maria manifestaria també la mateixa subjecció: perquè faria, almenys, el que fan les vostres dones: que exteriorment diuen “això es fa perquè el meu marit vol...”. La Mare de Déu ho faria per amor, per perfecció, per virtut; manifestaria

tota mena de veneració al cap de la casa. Estima molt sant Josep, que és veritablement poderós. I, després, si vols tenir vida interior... La vida interior consisteix a tractar Déu; i a Déu Nostre Senyor i a la Mare de Déu ningú els ha tractat amb més intimitat que sant Josep. Quan m'obligueu a repetir-ho cada dia, en aquestes tertúlies, jo gaudeixo. L'invoco sempre, diverses vegades durant la jornada. No m'importa gens dir-ho. Si us puc servir en això, encara que només sigui en això... En altres coses no us fixeu en mi, que només hi trobareu *pegues*, però en això sí. Jo tinc molt, molt d'afecte per sant Josep. I l'anomeno el meu Pare i el meu Senyor. Veig que tu estàs tocat de la mateixa bogeria. T'admira aquesta figura, colossal, que ha de complir tot un programa diví a la terra, i que se sap amagar. A Maria la contemplem al costat del Senyor i ens admira el seu poder, perquè fa que Jesús executi el primer miracle. Tan

bon punt va advertir que faltava vi —una indicació, un suggeriment—, “*fecit initium signorum*”, explica l’evangelista “el Senyor va començar a obrar miracles”, davant d’una indicació de la seva Mare. Josep no hi apareix. Probablement quan el Senyor va a la Passió, sant Josep ja era al Cel. O almenys esperant anar al Cel amb la resurrecció del seu Fill. Queda clar? Això ho deixarem, perquè l’Església no en diu res. Jo tinc una manera de pensar, que me la guardo. Una manera de pensar que se subjecta sempre al criteri de l’Església; però imagino que l’Església, ni ara ni d’aquí a vint segles, no concretarà res d’això; perquè no cal. De manera que tu, amb el teu afecte per sant Josep, omple’l de preeminències. (*Trobada a l’Auditori de l’Albereda, Xile, 4 de juliol de 1974*)

Fills meus, que tingueu en l'ànima desitjos ardents de reparar pels

vostres pecats, pels meus i pels de tot el món. Que aneu al Senyor confiadament, que anem a la seva Mare, com un nen petit a la seva mare a la terra, sabent que la del Cel ens estima molt més. Que anem a sant Josep. Estimeu-lo cada dia més. Jo he arribat a perdre la vergonya, i els dic ingenuïtats de nen: “Jesús, Maria i Josep, que estigui sempre amb els tres”. Quin al·leluia! Però dit amb amor... soc al costat de tres poderosos. (*Trobada a Altoclaro, Veneçuela, 12 de febrer de 1975*)

Ves per on el que va ser en el seu temps: un Patriarca; el que era, l'autoritat que tenia, reconeguda en tota tot moment per Déu mateix i per la Mare de Déu. Aquest home m'enamora per la seva puresa, pel seu amor al treball, per la seva valentia, per la seva obediència a les

mocions divines... (*Trobada a Ciudad Vieja, Guatemala, 18 de febrer de 1975*)

Jo soc pràctic, també en la pietat. Sant Josep va tirar endavant la família de Natzaret, i farà el mateix amb la teva. Adquireix una imatge de sant Josep, tingues-li devoció, encén-li pietosament una espelma de tant en tant, com les nostres mares, com les nostres àvies: totes les velles devocions són actuals, no n'hi ha cap que no ho sigui. Posant per obra el que t'he dit, ara, quan arribi a la casa on visc aquí, em trobaré una imatge de la Mare de Déu que han posat molt bonica, i una altra de sant Josep. A la Mare de Déu li llançaré una floreta, i a sant Josep li encendré tres espelmes de part teva. (*Trobada al Teatro Coliseo, Argentina, 26 de juny de 1974*)

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/sant-josep-
audio-sant-josepmaria-19-marc/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/sant-josep-audio-sant-josepmaria-19-marc/)
(07/08/2025)